

Je křesťanství výlučně pravdivé náboženství?

Když řeknu, že křesťanství je výlučně pravdivé náboženství, vzbudí to u mnoha lidí pochybnosti. Výlučnost křesťanství totiž znamená jeho monopol na absolutní pravdy o spáse člověka Bohem. Výlučnost křesťanství rovněž znamená, že všechna ostatní náboženství jsou v Božích očích falešná (bez ohledu na to, jestli je v nich i něco dobrého a pravdivého nebo nikoliv).

Můžete namítnout, že svět má neblahé zkušenosti s katolickou církví, která si po staletí dělala monopol na absolutní pravdy a ve své aroganci a pýše násilím vnucovala svoje náboženství jednotlivcům i celým národům, aby jim mohla vládnout, ovládat je a těžit z nich.

Mluvím-li však o výlučnosti křesťanství, nemám tím na mysli učení a praktiky katolické církve, ale mám na mysli **opravdové křesťanství, které je popsáno v Novozákonních Písmech Bible** (dále jen “NZ”), křesťanství, jehož původcem je Ježíš Kristus.

Ježíš za svého života na zemi prohlásil: “...**Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.**” (Jan 14:6 NBK) Pokud lze přijít k Bohu Otci pouze prostřednictvím Ježíše, pak to znamená, že není jiné cesty (tzn. jiného pravdivého prostředníka vyjma Ježíše), není jiné pravdy (tzn. jiného pravdivého učení vyjma Ježíšova učení) a není jiného života (tzn. jiného pravdivého vztahu se skutečným Bohem vyjma věčného života, který nabízí Ježíš). Jinými slovy jakýkoliv jiný prostředník mezi Bohem a člověkem je falešný, jakékoliv jiné učení o spáse člověka Bohem je falešné a jakýkoliv jiný vztah člověka s Bohem, který lidem nabízí jakékoliv jiné náboženství je rovněž falešný.

Dále i Ježíš jako jediná pravdivá cesta k věčnému životu s Bohem je vyhrazen výlučně pro ty lidi, kteří Ho přijmou za svého Spasitele tím, že v Něj věří a řídí se Jeho učením, jež je pro nás zapsané v NZ. Tím totiž projevuji, že Ho miluji a pouze takovým lidem Ježíš slibuje věčný život.

“Ježíš tedy řekl těm Židům, kteří mu uvěřili: 'Jestliže zůstanete v mém slově, jste opravdu mými učedníky. A poznáte pravdu a pravda vás vysvobodí.'” (Jan 8: 31-32 NBK) “Kdo má moje přikázání a zachovává je, to je ten, který mě miluje. A kdo mě miluje, bude milován mým Otcem a já ho budu milovat a zjevím mu sám sebe.” (Jan 14:21 NBK) “Amen, amen, říkám vám: 'Kdo slyší mé slovo a věří Tomu, který mě poslal, má věčný život a neprijde na soud, ale již přešel ze smrti do života.'” (Jan 5:24 NBK)

Naopak ty, kdo Ho odmítají, ať tím, že v Něj nevěří nebo tím, že se neřídí Jeho učením, Ježíš varuje, že nespátí život (pro Boha jsou mrtví kvůli svým hříchům) a že na nich zůstává Boží hněv (budou od Boha navěky odděleni v místě věčného utrpení kvůli svým hříchům). “**Kdo věří v Syna, má život věčný; kdo však odmítá Syna, nespátí život, ale zůstává na něm Boží hněv.**” (Jan 3:36 NS)

Možná se Vám to zdá extrémní, ale Boží Syn Ježíš Kristus zaplatil extrémně vysokou cenu, aby mohl spasit ty, kdo Ho přijmou za svého Spasitele. Před cca 2000 lety opustil vše, co měl v nebi a přišel na zemi v podobě člověka. Zde svým slovem a životem učil lidi, jak mají věřit v Boha (tj. čemu mají věřit a co konat), aby jim Bůh daroval věčný život. Svou službu završil tím, že se nechal lidmi, které stvořil ponižovat, týrat a přibít na kříž, na kterém podstoupil hroznou smrt za naše hříchy (Jan 19:1-30).

Důvodem, proč potřebujeme spásu, jsou právě naše hříchy. Bůh, který nás stvořil, nám dal jednak určitá pravidla pro svatý život (ve kterém jediné lze nalézt dokonalé štěstí) a jednak i svobodu rozhodovat se, zda budeme žít podle Jeho pravidel. Každý z nás Boží pravidla porušil a tím se dopustil

hříchů. Bůh je svatý a nemůže mít vztah s člověkem zatíženým hříchem. Bůh bude jednoho dne všechny lidi soudit (Římanům 2:11-16). Trestem za hřích je smrt, jež je v NZ popsána jako oddělení člověka od Boha (Matouš 8:21-22), který je zdrojem života a všeho, co k životu potřebujeme (1.Mojžíšova 1:27-29, Zjevení 21:1-4, 22:1-5). Ježíš podstoupil trest smrti za hříchy každého člověka, který Ho přijímá za svého Spasitele (zachránce) tím, že v Něj věří a řídí se Jeho učením. Takovým lidem Bůh hříchy odpustil na základě Ježíšovy oběti. Tito lidé nejsou odděleni od Boha, ale naopak mají s Bohem vztah - Bůh jim daroval věčný život. Avšak ten, kdo Ježíše odmítá, je oddělen od Boha svými hříchy a bude Bohem v den soudu potrestán za svoje vlastní hříchy věčným utrpením v oddělení od Boha (Římanům 3:23, 6:23, Matouš 25:31-46).

Možná si říkáte, že jsou to pouze moje tvrzení, že Ježíš je jediná cesta k Bohu, že Bůh bude soudit všechny lidi, že Bůh daruje věčný život jenom těm, kdo přijali Ježíše za svého Spasitele a potrestá věčným utrpením všechny ty, kteří Ježíše odmítli. Kde je pro to nějaký důkaz? Důkaz pro to existuje! Je jím nejdůležitější událost lidských dějin, a to vzkříšení Ježíše z mrtvých:

“Bůh ale přehlédl časy této nevědomosti a nyní přikazuje lidem, aby všichni všude dělali pokání, protože určil den, v němž bude spravedlivě soudit svět skrze muže, kterého k tomu ustanovil, o čemž podal každému důkaz, když ho vzkřísil z mrtvých.” (Skutky 17:30-31 NBK)

Byl-li Ježíš vzkříšen z mrtvých, pak se můžeme spolehnout na to, že je jedinou cestou k Bohu Otcí a že žádná jiná cesta k Bohu Otcí neexistuje. Proč? Protože žádný jiný člověk, který prokazatelně zemřel a byl pohřben, prokazatelně nevstal po několika dnech z mrtvých a nezanechal svůj hrob prázdný. Navíc, Ježíš nebyl pouze člověk, ale byl i Boží Syn (tzn. Bůh), což prokázal svými zázraky a tím, že naplnil proroctví Starozákonních Písem Bible (dále jen “SZ”) o Božském Spasiteli (např. Izajáš 9:5-6).

Byl tedy Ježíš skutečně vzkříšen z mrtvých?

Víra v Ježíšovo vzkříšení z mrtvých je jádrem křesťanství. Bez víry v Ježíšovo vzkříšení by křesťanství nevzniklo a neexistovalo.

Pokud Ježíš nevstal z mrtvých, jaká příčina způsobila doslova explozi křesťanství (jehož jádrem je víra v Ježíšovo vzkříšení z mrtvých) mezi zbožnými Židy v krátkém časovém období po Ježíšově smrti? Podle proroctví SZ již stovky let před příchodem Ježíše na zem očekávali Židé Spasitele, jehož však mylně chápali jako fyzického krále, který obnoví Izraelské království. Tesař Ježíš z opovrhovaného Nazaretu (Jan 1:46), který byl postupně ukřižován římskými pohany na nátlak židovských náboženských vůdců a nedokázal zachránit ani sám sebe, neměl v židovském chápání nejmenší nárok na to, aby mohl být považován za Spasitele (záchrance) slíbeného Bohem ve SZ. Proč tisíce zbožných Židů o dni Letnic, tedy ze dne na den, opustilo cca 1400 let staré Židovské náboženství svých předků a následovalo Ježíše Krista?

Pokud Ježíš nevstal z mrtvých, jaká příčina způsobila doslova explozi křesťanství (jehož jádrem je víra v Ježíšovo vzkříšení z mrtvých) mezi pohany, kteří měli pantheon svých vlastních bohů, jímž se klaněli generace jejich předků? Proč za svého Spasitele přijali ukřižovaného židovského tesaře pocházejícího z náboženského a kulturního prostředí, které jim bylo cizí.

Jak Židé, tak i pohané uvěřili pod tíhou důkazů předložených apoštoly, tj. Ježíšovými nejbližšími učedníky, kteří Ho doprovázeli za Jeho cca tříletého veřejného působení. Apoštolové byli většinou prostí Židé, např. Petr a Ondřej, Jakub a Jan Zebedeovi byli rybáři. I apoštolové v duchu

otcovských tradic očekávali příchod Spasitele jako fyzického krále. V momentě, kdy Ježíš zemřel na kříži, se rozplynuly veškeré jejich naděje na to, že by Ježíš mohl být oním Spasitelem, zachráncem Židovského národa. Ba co víc, nyní měli apoštolové důvody obávat se represe ze strany židovských náboženských vůdců, neboť jejich společenství s Ježíšem bylo veřejně známé. A Ježíš? Ten byl pohřben v skalním hrobě. A jeho hrob? Ten byl hlídán vojáky (Matouš 27:62-66). Avšak 3. dne byl Ježíšův hrob prázdný. Vzkříšený Ježíš se zjevil zkroušeným, vylekaným a nevěřícím apoštolům, ale i stovkám dalších svědků, čímž jim poskytl důkaz, že zvítězil nad smrtí a že je Božským Spasitelem, který má moc jim dát věčný život (Lukáš 24:1-12, Jan 20:19-20, 24-29, 1.Korintským 15:1-9).

“A když o tom mluvili, postavil se uprostřed nich sám Ježíš a řekl jim: 'Pokoj vám.' Ale oni se vyděsili a ve strachu se domnívali, že vidí ducha. Řekl jim tedy: 'Proč jste rozrušení? A proč ve vašich srdcích povstávají pochybnosti? Pohleďte na mé ruce a mé nohy, že jsem to já. Dotkněte se mě a podívejte se: duch přece nemá maso a kosti, jako vidíte, že já mám.' A když to řekl, ukázal jim ruce i nohy. Když ale ještě pro radost nemohli uvěřit a divili se, řekl jim: 'Máte tu něco k jídlu?' Podali mu tedy kus pečené ryby a plást medu. A on si vzal a pojedl před nimi. Tehdy jim řekl: 'Toto jsou slova, která jsem k vám mluvil, když jsem ještě byl s vámi, že se musí naplnit všechno, co je o mně napsáno v Mojžíšově zákoně, v Prorocích a v Žalmech.' Tehdy jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmům, a řekl jim: 'Tak je to napsáno a tak musel Kristus trpět a třetího dne vstát z mrtvých a v jeho jménu musí být kázáno pokání a odpuštění hříchů všem národům počínaje od Jeruzaléma. A vy jste toho svědkové. A hle, já na vás pošlu zaslíbení svého Otce. Vy však zůstaňte ve městě Jeruzalémě, dokud nebudete oblečeni mocí shůry.' Potom je odvedl ven, až k Betanii. Tam zvedl ruce a požehnal jim. A zatímco jim žehnal, stalo se, že se od nich vzdaloval a byl nesen vzhůru do nebe. A když se mu poklonili, vrátili se s velikou radostí do Jeruzaléma a byli stále v chrámu, kde chválili a oslavovali Boha. Amen.” (Lukáš 24:36-53 NBK)

Předtím, než byl Ježíš před zraky apoštolů vzat do nebe, dal jim posláním, aby v Jeho jménu hlásali pokání a odpuštění hříchů všem národům počínaje od Jeruzaléma. Obdaření zázračnou mocí Ducha Svatého začali apoštolové poprvé naplňovat toto posláním o židovském náboženském svátku Letnic v Jeruzalémě veřejným hlásáním naprosto neuvěřitelné zprávy, že Ježíš vstal z mrtvých a že oni jsou toho svědky. Židovští náboženští vůdci, kteří si dokázali vynutit na nejvyšším představiteli římské moci v Judsku, Pilátovi Pontském, z hlediska římského práva nezákonné odsouzení Ježíše k smrti ukřižováním z důvodu, že se vydával za Božího Syna, nemohli předložit Ježíšovo tělo, aby prokázali, že apoštolové lžou.

Zbožní Židé shromáždění o Letnicích v Jeruzalémě z mnoha zemí tehdejšího světa byli prostřednictvím apoštolů konfrontováni s tím, že:

- 1) SZ proroctví o příchodu Spasitele, jeho utrpení, smrti za hříchy lidí a vzkříšení byla naplněna na Ježíši (Izajáš 53:1-12, Žalm 22:1-23, Matouš 27:11-28:20).
- 2) Ježíšův hrob hlídáný vojáky byl prázdný.
- 3) Apoštolové vydávali svědectví o vzkříšení Ježíše z mrtvých.
- 4) Díky zázračné moci Ducha Svatého hlásali apoštolové evangelium v mnoha cizích jazycích, jimiž mluvili Židé narození v diaspoře za hranicemi Judska, čímž bylo rovněž naplněno proroctví proroka Joela o příchodu spásy.
- 5) Židům v Jeruzalémě bylo známo, že Ježíš za svého života konal zázraky.

Pod tíhou všech těchto důkazů, již v první den hlásání evangelia na 3000 Židů uvěřilo, že Ježíš byl vzkříšen a vyznalo, že je jejich Pán a Spasitel (Římanům 10:9-10), učinili pokání a byli pokřtěni (ponořením pod vodu) na odpuštění svých hříchů. Tak v Jeruzalémě vzniklo křesťanství a první křesťanská církev a odtud se křesťanství šířilo do celého světa (Skutky 2).

I cca 2000 let po Ježíšově smrti křesťané na celém světě věří, že Ježíš byl vzkříšen, a to na podkladě svědectví apoštolů zaznamenaných v NZ. Na podkladě stejných svědectví můžete i Vy uvěřit, že Ježíš zemřel za Vaše hříchy, že byl pohřben a třetího dne vzkříšen a pokud Ho vyznáte jako svého Pána a Spasitele, učiníte pokání ze svých hříchů a budete pokřtěni (ponořením pod vodu) na odpuštění svých hříchů, On Vám odpustí Vaše hříchy a Vy budete mít naději na věčný život. *“Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozného Syna, aby žádný, kdo věří v něho, nezahynul, ale měl věčný život.”* (Jan 3:16 NBK) Svět, který miluje Bůh představuje všechny lidi, ať jsou to katolíci, protestanti, Svědkové Jehovovi, Mormoni, Židé, muslimové, hinduisté, vyznavači všech dalších náboženství i ateisté. *Věčný život však Bůh slibuje pouze těm, kdo věří v Ježíše.*

Ježíš byl vzkříšen z mrtvých a tím byl prokázán Jeho božský původ i autorita veškerého Jeho učení, ať již bylo vyučováno Jim samotným v době Jeho veřejného působení na zemi, nebo apoštoly, kterým dal poslání šířit evangelium a vybavil je k tomu mocí Ducha Svatého, skrze které konali zázraky na potvrzení pravdivosti svého učení. Ježíšovým vzkříšením byla prokázána pravdivost i Jeho tvrzení, že pouze skrze něj vede pravdivá cesta k věčnému životu s Bohem Otcem (pro ty, kdo v Něj věří a řídí se Jeho učením, jež je pro nás zapsané v NZ). *Tím vyloučil možnost, aby se člověk dostal k Bohu Otci prostřednictvím jakéhokoliv jiného náboženství.*

To znamená, že ani Judaismus, Islám, Budhismus, Hinduismus a ani všechna další náboženství světa nezachrání před Božím hněvem žádného člověka obtíženého hříchy.

A co roztržštěnost náboženství, která se hlásí ke Kristu? Stačí, aby člověk pouze uvěřit v Ježíše, aby mohl být spasen?

Ježíš je hlavou jediné církve (Matouš 16:18, Efezským 5:23). Tou církví není Katolická církev ani žádná z protestantských církví, ani Svědkové Jehovovi a ani Mormoni atd. Do Ježíšovy církve patří všichni ti lidé, kteří vzor křesťanské víry zjevený v NZ přesně následují a žijí ve svém životě, jinými slovy *konají Boží vůli.*

“Ne každý, kdo mi říká 'Pane, Pane', vejde do nebeského království, ale ten, kdo koná vůli mého Otce, který je v nebesích.” (Matouš 7:21 NBK) *“Kdo má moje přikázání a zachovává je, to je ten, který mě miluje. A kdo mě miluje, bude milován mým Otcem a já ho budu milovat a zjevím mu sám sebe.”* (Jan 14:21 NBK)

Nestačí uvěřit v Ježíše, je nutné rovněž poslouchat Boží vůli. Boží vůle je zjevena v NZ. Je to pravda, kterou člověk musí milovat natolik, že nebude dělat kompromisy a Boha bude klást na první místo ve svém životě, aby byl hoden Božího království (2.Tesalonickým 1:5-10).

Existuje pouze jediná pravdivá víra, kterou je nutné věřit a žít, aby člověk mohl být spasen, a to je ta, pro kterou existuje autorita v NZ (Efezským 4:5). *“Každý, kdo zachází dále a nezůstává v učení Kristově, nemá Boha; kdo zůstává v učení Kristově, má i Otce i Syna.”* (2. Jan 9 NS)

V Praze dne 20. a 31.01.2006
revize 17.08.2009

Robert Hodanko
e-mail: hodanko@volny.cz
mobil: 731 102 709
www.viravboha.cz